

РЕШЕНИЕ

№ 2804

гр. София, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 22.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **921** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.76, ал.5 от Закон за здравното осигуряване (ЗЗО).

Образувано е по жалба на Специализирана болница за активно лечение по ортопедия и травматология „Витоша“ ЕООД, представявано от О. Ф. – управител срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-1 от 03.01.2023г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК).

С оспорения акт на основание чл.414, ал.3 от Националния рамков договор за медицински дейности (Н. за МД) за 2020-2022г., на лечебното заведение са наложени 4 санкции, всяка по 500 лева за нарушение на чл.16, ал.1 от Индивидуален договор № 22-2474/25.02.2020г. между „СБАЛОТ Витоша" ЕООД и СЗОК, във вр. с чл. 293. ал.3, т. 17 от Н. за 2020-2022г., във вр. с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ – в предоставените на пациентите епикризи не бил отразен „изход от заболяването", както и за нарушение на чл. 295, т.9 от Н. за 2020-2022г., във вр. с чл. 55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО – извършена електрокардиограма (Е.), в която липсва положени име и подпис на осъществилия изследването.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че същият е издаден в нарушение на материалния закон, както и в несъответствие с целта на закона. Подробно са изложени аргументи, че лечебното заведение не е извършило Прави се искане за отмяна на обжалваната Заповед, претендират се разноси за настоящото производство.

Ответникът – Управителят на НЗОК, чрез процесуален представител, оспорва жалбата

и моли за нейното отхвърляне като неоснователна и недоказана. Сочи, че при издаването на обжалваната заповед са спазени всички административнопроизводствени правила и материалноправни норми. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 25.02.2020 г. между Националната здравноосигурителна каса, представлявана от директора на СЗОК и Специализирана болница за активно лечение по ортопедия и травматология „Витоша“ ЕООД бил сключен договор № 22-2474 за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК (л. 67-89).

Със Заповед № РД-25-668/03.11.2022 г. управителят на НЗОК разпоредил извършването на тематична проверка на СБАЛОТ „Витоша“ ЕООД, със срок от 07.11.2022 г. до 11.11.2022 г., със задача: Контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с Н. за медицинските дейности за 2020-2022 г. Заповедта е връчена на управителя на болничното заведение на 07.11. 2022 г.

Въз основа на заповедта е извършена проверка, която е приключила по установения в чл. 74, ал. 3 от ЗЗО ред със съставяне на протокол № РД-25-668-2/18.11.2022 г.

Нарушенията, които са установени от проверяващия екип, са обособени в две групи – тези, които касаят неизпълнение на чл.16, ал.1 от Индивидуален договор № 22-2474/25.02.2020г. между СБАЛОТ „Витоша“ ЕООД и СЗОК, във вр. с чл. 293. ал.3, т. 17 от Н. за 2020-2022г., във вр. с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от Закона за здравето осигуряване /ЗЗО/ – в предоставените на пациентите епикризи не бил отразен „изход от заболяването“, както и тези по чл. 295, т.9 от Н. за 2020-2022 г., във вр. с чл. 55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО – извършена електрокардиограма (Е.), в която липсва положени име и подпис на осъществилия изследването.

Проверяващият екип е констатирал, че към ИЗ № 22249/2022г., отразяващо хоспитализацията на З. М. Х. С., приета по спешност на 11.08.2022г. и дехоспитализирана на 17.08.2022г. е бил приложен екземпляр от епикриза, в която не е отразен „изход от заболяването“. Аналогична констатация била направена и спрямо ИЗ № 22130/2022 г., отразяващо хоспитализацията на З. С. С. А., хоспитализирана по спешност на 26.04.2022 г. и дехоспитализирана на 03.05.2022 г.

Според т. 3 и т. 4 от протокола проверяващите установили, че резултатите от Електрокардиограма (Е.) на две З. били обозначени без да е положен в тях име и подпис на лекаря, който ги е осъществил, а именно, тези касаещи история на заболяването № 22230/2022г. и история на заболяването № 22260/2022г. (л. 32 до л. 41).

Протоколът бил връчен на управителя на дружеството на 20.11.2022 г. Срещу констатациите по протокола не е подадено възражение.

Административното производство е приключило с постановяване на процесната Заповед РД-253С-1 от 03.01.2023г. на управителя на НЗОК, която е връчена на 04.01.2023 г.

Жалбата срещу Заповед РД-253С-1 от 03.01.2023г. е подадена на 18.01.2023 г. в АССГ

и въз основа на нея е образувано настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, подадена е от надлежна страна, при наличие на правен интерес от обжалването и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Заповедта съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. В производството по издаването ѝ не е допуснато съществено процесуално нарушение.

При установената липса на процесуални нарушения, водещи до отмяна на обжалвания акт, правният спор се свежда до изследване наличието на материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на изпълнителя.

Относно материалната законосъобразност на атакуваната заповед, съдът намира следното:

Съгласно т.1 и т.2 от заповедта на лечебното заведение са наложени две санкции за нарушение на чл.16, ал.1 от Индивидуален договор № 22-2474/25.02.2020г. между „СБАЛОТ Витоша“ ЕООД и СЗОК, във вр. с чл. 293, ал.3, т. 17 от Н. за 2020-2022г., във вр. с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО. Според чл. 293, ал. 1 от Н. за МД за 2020–2022 г. при дехоспитализация изпълнителят на БМП предоставя на пациента епикриза с машинен текст, която се издава в три еднообразни екземпляра. Епикризата следва да съдържа 23 реквизита, изброени в разпоредбата на чл.293, ал.3 от Н. за 2020 – 2022г., един от които е „изход от заболяването“, по арг. на т.17. От приложените по делото документи, се доказва, че по отношение на две З., в издадените от болничното заведение епикризи, липсва изискуемия по т.17 реквизит, които правилно АНО е квалифицирал като нарушения на чл. 293, ал.3, т. 17 от Н. за 2020-2022г. Не може да се приеме възражението на жалбоподателя, че тези нарушения представляват липса на изрично предвидени реквизити при законосъобразното водене на медицинска документация. В случая се касае за нарушения при документирането в хода на хоспитализацията, макар и свързана с нейния финален етап. Издаването на епикриза и попълването ѝ с изискуемите реквизити, в частност „изход от заболяването“, дава информация за медицинското състояние на пациента към момента на изписването му. Същото свидетелства за резултата от положените от лечебното заведение болнични грижи, т.е. за резултата от оказаната медицинска помощ, като по този начин пациентът ще се информира за актуалното си медицинско състояние. Поради което тази дейност е част от условията и реда за оказване на медицинска помощ и не може да бъде приравнено на документацията и документооборота в най-общ план. Такава е и волята на законодателя, включвайки регламентиращата тази дейност разпоредба именно в Глава деветнадесета „Болнична помощ“, Раздел III „Условия и ред за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки, амбулаторни процедури и клинични процедури“, уредени в Н. за медицинските дейности 2020 г. - 2022 г. В този смисъл е и становището на ВАС, изразено в Решение № 1493 от 17.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8439/2021 г., VI о. Съотнасяйки установената фактическа обстановка към релевантната правна уредба, АНО правилно е приел, че нарушението на възведената като правно основание норма на чл. 293, ал. 3, т.17 от Н. МД 2020-2022 г. е свързана с разпоредба на чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО, противно на

изложените от жалбоподателя доводи.

Не се споделят възраженията на жалбоподателя, че АНО неправилно е възприел фактичката обстановка, а оттам и неправилно е приложил материалния закон, тъй като е взел предвид само приложените към ИЗ и съхранявани в лечебното заведение екземпляри на епикризи, но не и тези, предоставени на пациента и на неговия личен лекар. Разпоредбата на чл. 293, ал. 1 от Н. за МД за 2020–2022 г. изрично посочва, че епикризите се издават в „три еднообразни екземпляра“, поради което изводите на АНО, формирани в резултат от проверката на документацията в лечебното заведение, са напълно достатъчни, за да обосноват възприетите от него констатации. Обратното, изведено от твърдението на жалбоподателя, би означавало, че лечебното заведение извършва недопустима дейност, като издава спрямо проведеното лечение на един и същ пациент различни по съдържание епикризи.

По отношение на т.3 и т.4 от процесната заповед, касаещи нарушение на чл. 295, т.9 от Н. за 2020-2022г., от събраните по делото доказателства се установява, че в приложените към ИЗ резултати от извършена електрокардиограма (Е.), липсва собственоръчно положено име и подпис на съответния специалист. Точното и пълно документиране на извършената електрокардиограма предпоставя извличането на коректна информация за това кое е лицето, което ги е осъществило. С подписа си съответният лекар валидира съдържанието и достоверността на документа, отразяващ извършената дейност. Затова неполагането на име и подпис на лекаря, извършил изследването, представлява не само липса на съществен реквизит на документа, но и пречатства преценката за завършеност на неподписаното изявление и води до невъзможност при евентуална проверка да се установи лицето, извършило изследването, респ. да се ангажира неговата отговорност. Посочените нарушения касаят документиране в хода на хоспитализацията и представляват част от условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ, уредени в Раздел III („Условия и ред за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки, амбулаторни процедури и клинични процедури“), Глава Д. („Болнична помощ“) от Н. за 2020 - 2022 г. В подкрепа на гореизложеното е установената от ВАС практика по аналогични случаи / Решение № 9011 от 17.10.2022 г. на ВАС по адм. д. № 1617/2022 г., VI о./.

Следователно, органът правилно е приел наличието на основанието по чл. 414, ал. 3 от Н. за налагане на санкциите „финансова неустойка“ за констатираните четири нарушения на изпълнителя на болнична медицинска помощ. Противно на твърденията на жалбоподателя, съдържателната част на заповедта има достатъчно съображения на административния орган, издал оспорената заповед, с които е мотивирал разпоредителната част за налагане на финансови неустойки по вид и размер, по всяко едно от нарушенията на ЗЗО и Н.. Административният орган е съобразил тежестта на деянието, представляващо нарушение, обосновал е причините за налагането на санкция в максималния размер, като изложеното по-горе представлява мотиви за налагане на тези санкции. Липсва ограничаване правото на защита на санкционираното лице и не е пречатствана съдебната преценка за законосъобразността на административния акт, в тази му част. Мотиви за издаване на заповедта се съдържат и в документите от административната преписка приложена по делото, което обстоятелство е относимо и може да бъде преценено с оглед законосъобразността на заповедта в съответствие с разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС.

Деянието не попада в обхвата на легалното определение за "маловажност" по смисъла

на § 1, т. 4. 2. от ДР на Н. при хипотезите на болнична медицинска помощ: а) липса на подпис на декурзус от лекуващ лекар; б) липса на декурзус в почивни дни на нетежко болни; в) технически грешки в медицинската документация; г) липса на печат върху епикризата.

Съдът счита, че липсата на собственоръчно положено име и подпис на специалиста, извършил електрокардиограмата на пациентите, в нарушение на чл. 295, т. 14 от Н., не се обхваща и от понятието "техническа грешка в медицинската документация". Такива биха били грешките в номерацията, датата, здравния район, регистрационния номер на лечебното заведение, в пресмятането и др. подобни очевидни неточности, но не и пълна липса на задължителни реквизити като име и подпис на извършилия изследването. Разпоредбата на § 1, т. 4. 2., б. "в" от ДР на Н. има предвид грешки, в чисто технически смисъл, които се отнасят до несъответствието между формираното изявление и външното му изразяване в писмения текст на документа, а в случая такова несъответствие не е налице.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му, в предписаната от закона форма и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при спазване на материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна.

При този изход на спора следва да бъде уважено своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Поради изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, 76-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Специализирана болница за активно лечение по ортопедия и травматология „Витоша“ ЕООД, представлявано от О. Ф. – управител, Заповед за налагане на санкции № РД-253С-1 от 03.01.2023г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК).

ОСЪЖДА Специализирана болница за активно лечение по ортопедия и травматология „Витоша“ ЕООД да заплати на Национална здравноосигурителна каса сумата в размер на 150, 00 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаване на съобщението от страните пред Върховен административен съд.

С Ъ Д И

Я: